

РЕШЕНИЕ

№ 541

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2956** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба с вх. № 9967 от 25.03.2020г. депозирана по описа на АССГ на мебелен завод [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 160, представлявано от О. Ю. О. – управител срещу Решение № Ж-117/13.02.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалбата на Мебелен завод [фирма] срещу [фирма].
Жалбоподателят излага доводи незаконосъобразност на постановеното решение на КЕВР, тъй като то нарушава правото му на защита и било издадено в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Отправеното до съда искане е за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призван, не се явява и не се представлява. В депозирано допълнително становище по делото, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. Н., заявява, че поддържа жалбата като излага доводи за нарушено право на потребител и неправилно начислена електрическа енергия. Твърди, че към дата на издаване на фактурата и справка от електроразпределителното дружество, не е било налице правно основание въз основа на което правилно да бъде формулирана и начислена допълнителна електрическа енергия, тъй като с решение № 2315 от 21.02.2018 г. на ВАС, Тричленен състава по

адм. дело № 3878/2017 г., потвърдено с решение № 13691 от 08.11.2018 г. на ВАС, Петчленен състав постановено по адм. дело № 4785/2018 г. са отменени чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалните си представители юрк. Б. и юрк. Б., оспорват жалбата и молят съда за потвърждаване на решението по съображения подробно изложени в писмено становище. Претендират присъждане на разноски в размер на две юрисконсултски възнаграждения. Правят възражение за прекомереност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-12-00-298/06.11.2019 г., подадена от Мебелен завод [фирма] срещу [фирма], депозирана в КЕВР. Предмет на жалбата е неправомерно изчислена електрическа енергия за обект с кл. № [ЕГН], аб. № 1601027. В жалбата се твърди, че след посещение на служители на електроразпределителното дружество в мебелен завод [фирма], жалбоподателят е получил писмо с изх. № 53826_КП5600316_2/09.07.2019 г. и фактура за сметката за корекция на електрическа енергия при неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на електрическа енергия.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е изпратена на 19.11.2019 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Е. дружество е представило становище в КЕВР на 05.12.2019 г.

В становището е посочено, че мебелен завод [фирма] е клиент на [фирма] с кл. № [ЕГН] за място на потребление, регистрирано на свободен пазар с аб. № 1601027 за обект в [населено място], [улица]. Консумираната енергия в обекта се измерва със SMR – средство за търговско измерване с фабричен № 1125091110065633, тип NP73E.3-1-85/10A 400V ARC 5+3. Електромерът имал възможност за дистанционно отчитане на потреблението и ежедневно проследяване на данни, необходими за провеждането на отчет, статистика и анализ.

Във връзка отправеното възражение, електроразпределителното дружество е извършило проверка, при която било установено нарушение в изправността на измервателната схема – прекъснати били напреженията на вторичните вериги на две от системите. По този начин, по тези две системи, консумираната електроенергия в обекта не се измервала. Правилната схема била възстановена от служителите на дружеството, като за документиране на установеното и за предприетите действия бил съставен Констативен протокол № 5600316/05.07.2019 г., подписан от служител на клиента и представител на органите на реда.

Въз основа на резултатите от проверката [фирма] е изготвило „Справка № 53826 66 АВЕ за корекция при неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на електрическата енергия“. Методиката на изчисляване на изготвената справка е въз основа на разпоредбите на чл. 50, ал. 2 и 3 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ). Точният период на некоректно измерване на двете

фази – от 10:00 ч. на 24.06.2019 г. до 05.07.2019 г. (до отстраняване на нарушението) бил определен след направена проверка на софтуерните данни от паметта на СТИ. В резултат на преизчислените количества енергия за аб.№ 1601027 е издаден счетоводен документ с № [ЕГН]/09.07.2019 г. на стойност 4 631,83 лв. за периода от 24.06.2019 г. до 05.07.2019 г.

Копия на документите за извършената корекция и издадената фактура са били изпратени до мебелен завод [фирма] с писма с изх. № 53826_КП5600316_2/09.07.2019г. и изх. № 53826 КП56003162/15.07.2019г.

При разглеждане на събраната преписка по жалбата, енергийното дружество е установило, че има допусната грешка при изчисляване на количеството електрическа за доплащане във втория период. Вследствие на установеното за посочения период е изготвена нова Справка № 53826_ВВ1В. Сторнирана е фактура № [ЕГН]/09.07.2019 г., на стойност 4 631,83 лв. и е издадена нова фактура № [ЕГН]/06.08.2019 г., на стойност 4 192,54 лв.

С писмо от 15.01.2020 г. електроразпределителното дружество е уведомило КЕВР, че на 06.01.2020 г. на електронния адрес на [фирма] е постъпила нова жалба от мебел завод [фирма] срещу направеното преизчисление на количеството консумирана електрическа енергия за горепосочения обект, както и искане да не се прекъсва електрозахранването към обекта до произнасяне на КЕВР. Настоящата жалба е идентична по смисъл и съдържание с приложената жалба, по която е изискана проверката от КЕВР.

Е. дружество е уведомило Комисията, че в изпълнение на чл. 24, ал.3 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на [фирма], за периода на разглеждане на жалбата, електрозахранването към обекта няма да бъде прекъсвано.

На 13.02.2020 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административната преписка, образувана по жалба с вх. № Е-11ИН-00-495/06.11.2019 г. подадена от мебелен завод [фирма] и е взето атакуваното решение, обективизиран впоследствие в решение № Ж-117/13.02.2020г. – предмет на настоящото производство.

По делото като доказателства са приобщени, представените с жалбата и с административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-117/13.02.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 24.02.2020 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена на 09.03.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Мебелен завод [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че решение № Ж-117/13.02.2020 г. е постановено от компетентен държавен орган, в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореният акт е издаден в нарушение на чл. 59, ал.2 от АПК. Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59, ал.1 АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа – издател на акта. Решението е издадено с посочено правно основание – 22, ал.1 от ЗЕ, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейности в енергетиката.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Безспорно по делото е установено, че Мебелен завод [фирма] е небитов клиент на [фирма] с кл. № [ЕГН] за място на потребление, регистрирано свободен пазар с аб. № 1601027 за обект в [населено място], [улица].

Мотивите, с които КЕВР е отхвърлила жалбата на мебелен завод [фирма] е, че процедурата по преизчислените количества енергия за аб. № 1601027 е в съответствие с ПИКЕЕ. (чл. 49, чл.50, чл.58). Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на правно основание за преизчисление на електрическа енергия, тъй като с решение № 2315 от 21.02.2018 г. на ВАС, Тричленен състав по адм. дело № 3878/2017 г., потвърдено с решение № 13691 от 08.11.2018 г. на ВАС, Петчленен състав постановено по адм. дело № 4785/2018 г. били отменени разпоредбите по чл. 48, чл. 49, чл. 50 и чл. 51 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия. Приети са нови правила за измерване на количествата електрическа енергия, Обн. в ДВ. бр.35 от 30 април 2019 г., като именно на база на тях е извършено от електроразпределителното дружество преизчисление на ел.енергия.

Съгласно посочените разпоредби при извършване на проверки по реда на тези правила, с изключение на чл. 42, ал. 5, изр. 2, операторът на съответната мрежа съставя констативен протокол (ал. 1), който се подписва от представител на оператора

на съответната мрежа и от ползвателя или негов представител (ал. 2). При отсъствие на ползвателя или на негов представител при съставянето на констативен протокол или при отказ от тяхна страна да го подпишат протоколът се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и свидетел, който не е служител на оператора. В констативния протокол се отбелязват присъстващите на проверката, както и отказът за подписване от страна на ползвателя или на неговия представител, ако е направен такъв (ал. 3). В процесния случай от доказателствата по делото правилно КЕВР е установила, че от страна на електроразпределителното дружества е спазено изискването на чл. 49 от ПИКЕЕ.

Правилни и законосъобразни са и изводите, че количеството електрическа енергия на обект с аб. № 1601 с оглед протокол № 5600316 следва да бъде преизчислена съгласно разпоредбите на чл. 50, ал. 2 и ал. 3 от ПИКЕЕ. Последната гласи, че при промяна в схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на количествата електрическа енергия, операторът на съответната електроразпределителна мрежа изчислява количеството електрическа енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване. Преизчисляването се извършва на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения (кабели, проводници), свързващи инсталацията на клиента със съответната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване. Ал. 3 на посочената норма предвижда, че при установена липса на средството за търговско измерване в измервателната система операторът на съответната електроразпределителна мрежа изчислява по реда на ал. 2 количеството електрическа енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на липсата на средството за търговско измерване до последния извършен негов отчет от оператора на съответната мрежа или до датата на последната извършена проверка по чл. 42, ал. 5, предхождащи датата на констатиране на липсата на средството за търговско измерване.

В случая от обсъдените по-горе доказателства се установява, че са приложими цитираните по-горе норми, с оглед констатираната изправността на измервателната система – прекъснати напрежения на вторичните вериги на две от системите водещо до неправилно измерване на количеството консумирани в обекта електрическа енергия.

Съдът констатира, че не са ограничени и нарушени правата на жалбоподателят по повод твърдяното в жалбата извършено нарушение. На жалбоподателят е дадена възможност да изрази становище по съставения констативен протокол в 7-дневен срок, като същият е изпратен с писмо с изх. № 5175388/21.08.2019 г. от електроразпределителното дружество на адреса за кореспонденция на абоната. Жалбоподателят е имал възможност да се запознае със съдържанието на същия и да оспори констатациите.

С оглед изложеното съдът приема, че издадената Фактура с № [ЕГН]/06.08.2019 г. от електроразпределителното дружество на жалбоподателят е в съответствие с разпоредбите на ПИКЕЕ, обн. в ДВ. бр.35 от 30 април 2019 г, като дружеството по надлежния ред е уведомило жалбоподателят за направеното преизчисляване на количеството потребена електрическа енергия в обект с абонатен № 1601027.

Водим от горното съдът намира, че решението на КЕВР е законосъобразно, като при

постановяването му не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, а материалния закон е приложен правилно. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От страна на процесуалните представители на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено.

При този изход на спора на ответникът следва да се присъдят разноски, поради което и на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за правната помощ и съобразно правната и фактическа сложност на делото жалбоподателят следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Воден от горното, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на мебелен завод [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 160, представлявано от О. Ю. О. – управител срещу Решение № Ж-117 от 13.02.2020 г. на КЕВР, с което е прекратена преписката, образувана по жалба с вх. № Е-11ИН-00-495/06.11.32019 г.

ОСЪЖДА мебелен завод „Изкуство“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 200 лв. (двеста лева) представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: